

Korunovinky

Rok 2018 / 2019

Číslo 2

Dovolená na Kanárských ostrovech

Pojďme si připravit svačinu.

Šmírák ve škole!

Vzpomínka na Jana Palacha

Do jaké koleje v Bradavicích patříš? Malý Didi přišel o nožičky :(

Lyžovačka v Itálii

Pozor, šestáci čtou jako o život!

Pozvánka na jarní charitativní bazárek

Co se dělo na Korunce?

Školní časopis ZŠ Praha 7, Korunovační 8

Redakce Korunovinek

Dan

Una

Nikolka

Jolanka

Jeni

Nikien

David

Hydroteam

Adam
a
Jenda

Kačka
a
Niky

Monika

Pokud chceš být dalším z nás,
přijď někdy v úterý od 14:00 do 9. B
Tvoje redakce ♥

Slovo úvodem...

Od vydání předchozího čísla se toho událo opravdu hodně.. Prožili jsme si předvánoční chaos a veselí spojené s trhy a akademií, které se vydařily. Všichni byli spokojeni a všem patří velký dík za pečlivou přípravu - vytvoření krásných výrobků, nácvik vystoupení, obsluhu kavárničky apod.

Po vánočních prázdninách jsem se vrhli do závěru pololetí. Jen co jsme se vzpamatovali z toho, že už je tu další rok a s ním i školní povinnosti, museli jsme bojovat o co nejlepší známky. Někteří se pyšnili výstavním vysvědčením, někteří si pěkné výsledky udrželi s odřenýma ušima, ti méně šťastní si odnesli předsevzetí: "V příštím pololetí se budu více snažit."

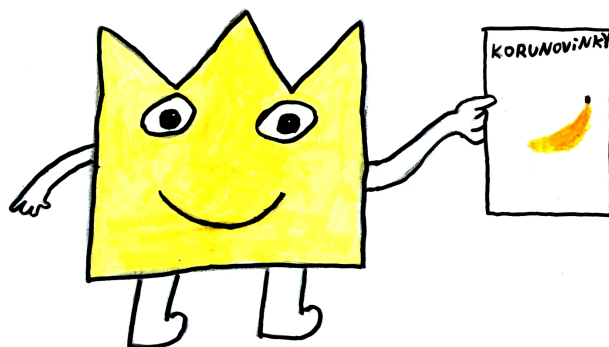
Po vysvědčení jsme si malinko oddychli, odpočinuli jsme si o jarních prázdninách, zalyžovali jsme si a teď už se těšíme na slunečnější počasí :)

Čekání na jaro si můžete ukrátit četbou Korunovinek. Dozvíte se v nich, o čem jsme si povídali s paní učitelkami Zorkou Vašákovou a Andreou Prášilovou, jak se měl David na horách či kam cestovala v létě Jolanka. Poradíme vám, jak byste si měli/neměli nachystat svačinu, pozveme vás na tradiční událost na Korunce, připravili jsme si i křížovku a kvíz. Samozřejmě nechybí ani pár ohlédnutí za tím, co někteří žáci zažili, ani vlastní tvorba (jak výtvarná, tak literární) našich nadaných spolužáků :)

Přejeme příjemnou četbu dalšího čísla a kdybyste chtěli také něco přidat do toho příštího, uvítáme příspěvky od žáků jakéhokoliv věku.

PS: Máme krásné nové logo, které vytvořila Una! Děkujeme.

Redakce Korunovinek

Stalo se...

...stane se

Návštěva Terezína s 5. A

Pošmourného rána sedmého prosince 2018 se děti z 5. A vydaly na velmi silnou návštěvu Terezína. Města, které bylo v minulosti přímým účastníkem jedné z nejtragičtějších událostí našich dějin a dějin židovského národa. Za zdi Malé terezínské pevnosti bylo za druhé světové války zřízeno vězení pražského Gestapa, kam byli odváženi Židé, které později Němci deportovali do vyhlazovacích koncentračních táborů.

Nejprve jsme se šli podívat do muzea terezínského ghetta, které zde bylo za druhé světové války. Muzeum se nacházelo v domě bývalého Heimu pro chlapce od deseti a více let. Druhá část byla pro vstup Židů zapovězená. Židovským dětem bylo za druhé světové války zakázáno chodit do školy a jakkoli se vzdělávat. Celé povídání bylo velmi smutné. Dnes si vůbec neuvědomujeme, jak se máme dobře.

Poté následovalo rozdělení do 5 skupin. Každá skupina dostala papír, na kterém bylo napsáno jméno dítěte, které prošlo terezínským ghettem. Dále zde byla mapa, na které jsme měli vyznačena místa, kde jsme dostávali různé otázky. Například: kdo byl velitelem SS v Terezíně nebo jaký strom se nenachází na dvoře Terezínské nemocnice. Po splnění všech úkolů a zodpovězení otázek nám vyšla tajenka s hesly vztahujícími se k židovským dějinám a k utrpení židovského národa. Velmi nás zasáhlo, kolik jmen dětí z naší školy prošlo Terezínem. Hledali jsme jejich jména mezi dalšími dětskými oběťmi.

Po výtečném obědě jsme si prohlédli dům, kde pobývali lidé čekající na své osudy řízené německou zlovůlí. Měli jsme možnost vidět i místo, kde byla zahrádka a prostor pro chov ovcí. Ty tam pásala i dívka jménem Doris. Tu dokonce Němci vyfotili pro své

materiály pro potřeby propagandy jejich hrůzného záměru a ukázání světu, jak moc je jejich myšlenka humánní a jak moc dobře se nejen Židé v Terezíně mají, což byla jen snůška promyšlených výmyslů.

Na závěr návštěvy jsme na kolejích, vedoucích často na poslední smrtelnou cestu, zapálili svíčky a uctili tak památku všech obětí druhé světové války.

Děkujeme paní Rafoth za skvělý výklad a všem maminkám, které se s námi exkurze zúčastnily.

Adam a Jenda

Paní Doris v 5. A

Po návštěvě Terezína nás v Praze navštívila úžasná dáma, Doris Grozdanovič.

V lednu 1941 dostala rodina paní Doris rozkaz, aby se ihned dostavila do Terezína. Jako na jednu z prvních se na její rodinu nevztahovala povinnost limitu 50 kg, a mohli si tak vzít více teplého oblečení, díky kterému Doris a její bratr přežívali. Zbytek rodiny takové štěstí bohužel neměl. Vstupní kontroly nebyly v tu dobu ještě tak přísné a Doris si mohla schovat i pár osobních věcí.

Paní Doris nám vyprávěla o utrpení, které v Terezíně prožila. Jedna z historek byla o krutých výsledcích vedených kvůli její spolupasačce ovcí, která od kolem jdoucího železničáře dostala jídlo, které celé nesnědla a chtěla ho pronést přes kontroly své matce. Hlídky ji chytily, zavřela do pevnosti, Doris vyslychala, ale díky šťastné Davidově hvězdě ji nechala být. Davidova hvězda za války byla povinně nošena na levé straně oblečení všech židovských obyvatel.

Její vyprávění všichni dychtivě poslouchali a nechyběla ani atmosféra toho ticha, které se celým Terezínem dříve vleklo. Otázek, které jsme paní Doris položily, bylo tolik, že nikdo nevěděl, koho jako prvního vyvolat.

Dnes má paní Doris velkou slabost pro křidýlka z KFC, na kterých si u nás pochutnala. Rozdělila se o ně s námi, protože díky hrůzám čtyřicátých let ví, co je to mít hlad a nemít co jíst. My jsme ji obdarovali květinou a doufáme, že bude ještě dlouho žít a vyprávět všem o hrůzách, které zažila.

Nikdo z nás na tyto chvíle nezapomene.

Tímto děkujeme paní Kirschner a Rafoth za umožnění této vzácné návštěvy.

Adam a Jenda

Jan Palach - projekt 5. A a 8. A

Ani Korunka nezapomíná...

Nedávno jsme si připomněli výročí, které pohnulo českou historií. 16. ledna 1969 se na protest tehdejšího dění v Československu na Václavském náměstí upálil student Jan Palach, který na následky popálenin bohužel za tři dny zemřel. Nedávno to tedy bylo 50 let od jeho činu.

Třída 5. A s paní učitelkou Gošovou se Janu Palachovi věnovala v hodinách českého jazyka a vlastivědy. Rozhodli se, že za pomoci 8. A vytvoří plakát, který podá informace o této události. Na plakát jsme společně umístili i vzkazy, které bychom Janu Palachovi poslali. Můžete ho najít na druhém patře u třídy 5. A.

My jsme neváhaly a zjistily jsme, co žáci vědí a co si myslí o tomto tématu.

Kačka a Nikča

ROZHOVOR S ADAMEM

Redaktorky: Kdo to byl Jan Palach?

Adam: Jan Palach byl student Filozofické fakulty a bylo mu 20 let, když se upálil.

Redaktorky: A řekneš nám, proč to udělal?

Adam: No, na protest proti komunistickému režimu a Varšavské smlouvě a taky proti okupaci v 68.

Redaktorky: Kdy to udělal?

Adam: 16. 1. 1969 a zemřel 19. 1. Četl jsem, že v 15:30.

Redaktorky: Víš něco o jeho požadavcích?

Adam: On měl dva požadavky.

Redaktorky: Splnily se jeho požadavky?

Adam: Asi až za 20 let, ale splnily.

Redaktorky: Jak noviny oznámily jeho čin?

Adam: Napsaly k tomu hrozně málo informací, ani ne ty podstatný, jako třeba proč to udělal.

Redaktorky: Proč myslíš, že tam toho napsali tak málo?

Adam: Protože se báli, že by jinak všichni odporovali.

Redaktorky: Kdybys byl jeho kamarád, rozmluvil bys mu to, nebo ho v tom spíš podpořil?

Adam: Asi bych se mu to pokoušel rozmluvit.

Redaktorky: Jakou formou jste si o tom říkali ve škole?

Adam: Pustili jsme si rovnou film, na který jsem bohužel chyběl. Pak nám paní učitelka říkala ještě nějaké základní informace, a pak jsme si o tom četli ve Vlastivědě.

Redaktorky: Co je to podle tebe komunismus?

Adam: Myšlenka komunismu je, že to má být mírný, že všechno má být všech. Není bohatý, není chudý. Ale nakonec to dopadlo asi tisíckrát hůř, než byla ta původní myšlenka.

Redaktorky: Kdyby ses ho mohl na něco zeptat, co by to bylo?

Adam: Zajímalo by mě, jestli při svém činu myslel na svoji rodinu.

Redaktorky: Je ještě něco, co bys chtěl k tématu říct?

Adam: Že ho v jeho činu následovalo ještě pár lidí.

ROZHOVOR SE ŠTĚPÁNEM

Redaktorky: Kdo to byl Jan Palach?

Štěpán: Byl to student Univerzity Karlovy. Podle učitele to byl strašně dobrý žák.

Redaktorky: Co udělal?

Štěpán: Upálil se.

Redaktorky: A řekneš nám, proč to udělal?

Štěpán: Já si myslím, že to udělal za stát a chtěl, aby stát měl dobrou budoucnost.

Redaktorky: Kdy to udělal?

Štěpán: 16. ledna 1969.

Redaktorky: Co předcházelo jeho činu?

Štěpán: Že on určitě nesouhlasil celou dobu s tím komunistickým režimem a s tou totalitou.

Redaktorky: Víš něco o jeho požadavcích?

Štěpán: On měl vlastně jenom dva požadavky, a to zrušení cenzury a na ten druhý si nemohu vzpomenout.

Redaktorky: Splnily se jeho požadavky?

Štěpán: Až za dlouho.

Redaktorky: Jak noviny oznámily jeho čin?

Štěpán: My jsme si teďka četli ty články a tam stálo jenom, že přejí upřímnou soustrast a rozhodně to podle mě tak nemysleli.

Redaktorky: Proč myslíš, že tam toho napsali tak málo?

Štěpán: Jelikož oni samozřejmě nechtěli, aby se lidi dozvěděli, proč to udělal, tak to tam napsali tak, jak to vůbec nebylo.

Redaktorky: Jak se o jeho činu dozvěděla rodina?

Štěpán: V tom filmu bylo, že se to jeho máma dozvěděla z těch novin.

Redaktorka: Kdybys byl jeho kamarád, rozmluvil bys mu to, nebo ho v činu spíše podpořil?

Štěpán: Vůbec nevím.

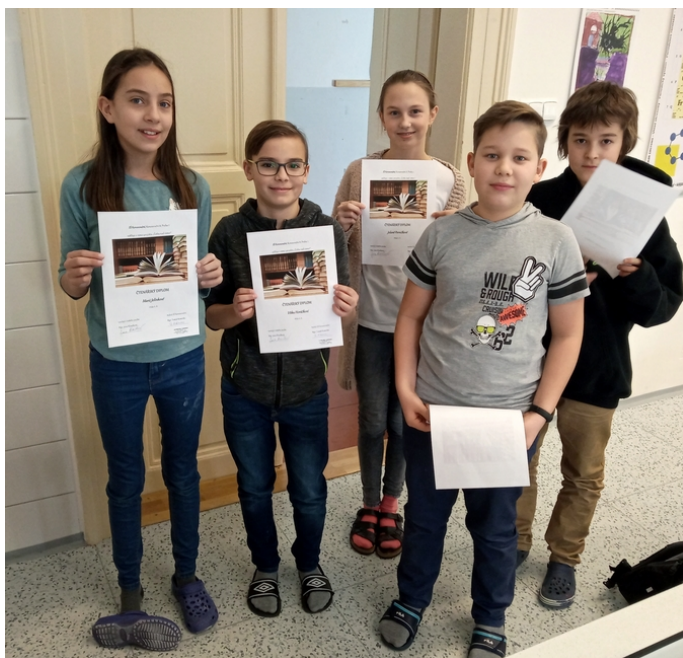
Redaktorka: Jakou formou jste si o tom říkali ve škole?

Štěpán: Koukali jsme se na film Hořící keř, který je suprově natočený.

Zdroj: www.irozhlas.cz

Dobré zprávy - Šestáci stále čtou!

V hodinách českého jazyka - literatury byla žákům 6. A a 6. B předložena četba nad rámec, jejímž cílem je motivovat děti ke čtení. Kromě povinných titulů, které při výuce prezentují, si tak mohou přečíst libovolnou knihu, která je úměrná jejich věku. Po odvedené a schválené práci si žáci zapisují názvy knižních titulů do tabulky umístěné ve třídě.

a nižších stupních se skrývají odměny jak individuální, tak skupinové. Mezi nimi například i úlevy od nepříliš oblíbených domácích úkolů. Na konci prvního pololetí byla bilance následující: pět žáků do konce ledna za sedmáct (!) přečtených knih dosáhlo maximální odměny, kterou je diplom a nemalá sladká odměna. Ostatní je zanedlouho jistě doženou. Máme radost!

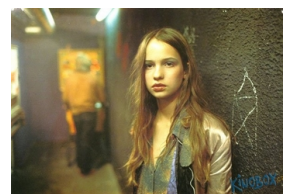
„Ten, kdo čte, žije s každou další knihou život navíc. Kdo nečte, má jen ten svůj.“ - těmito slovy se kdysi vyjádřil britský autor Oscar Wilde. Poměrně důležité je však upozornit na to, že by se nemělo zcela lpět na tom, jaký konkrétní prostředek si k utváření naší osobnosti zvolíme. Není přímo nutné mít kladný vztah výlučně ke knihám, přesto je v životě rozhodně užitečné z příběhů čerpat - ať už z filmových, hudebních či literárních. Učíme se tak porozumět sobě i ostatním.

Jana Kloučková, třídní učitelka 6.B

Osmáci a devátáci v Divadle - My děti ze stanice Zoo

Vyučující německého jazyka se rozhodly s dětmi zavítat do letenského Divadla na představení My děti ze stanice ZOO. Známý příběh dle skutečných událostí z prostředí německého Berlína je i po letech varováním před návykovými látkami a upozorněním na to, jak významnou roli hraje dětství v našich životech.

Jana Kloučková

Zdroj: www.kinobox.cz

O dojmy z představení se podělila jedna z žákyň 9. ročníku:

Dne 5. 3. 2019 jsme se zúčastnili divadelního představení My děti ze stanice ZOO. Celkem nás byly tři třídy, a to 8. B, 9. B a 9. A. Ze školy jsme vycházeli kolem druhé vyučovací hodiny. Všichni byli nedočkaví, jaké představení bude a jací budou herci. Pomalu, ale jistě jsme se blížili k Divadlu a čekali, až nás přijmou. Spolu s námi tam byla i jedna vedlejší škola. Když jsme se přesunuli do divadla a udělali si pohodlí, divadlo dýchalo napětím, kdy už představení začne. Příběh je podle skutečné události a celkem drsný vůči tomu, co si lidé, kteří jsou součástí příběhu, prožili. Takže nebylo divu, že všichni byli napjatí. V divadle zhasla světla a pak přišli na pódium herci, kteří ztvárnili postavy ze skutečných životů. Příběh byl velmi vzrušující a herci v něm skvěle hráli a hlavně se vžili do rolí. Obecně je příběh o dívce Christiane F., která se ve svých dvanácti letech setkala v evangelickém centru pro mládež s hašišem a ve třinácti na diskotéce s heroinem. Brzy se stala na drogách závislou, přes den chodila do školy a odpoledne si spolu se svými přáteli-narkomany vydělávala na stanici ZOO peníze na drogu prostitucí. Příběh měl v lidech vyvolat ponaučení a respekt. Myslím, že se všem zúčastněným dostala husina pod kůži, když viděli, co se nám nebo komukoli jinému může v životě přihodit. Věřím, že se všem představení líbilo a že se nedopustí chyb, kterých se dopustili lidé, kteří toto vše prožili.

Monika

Pozvánka - Charitativní bazárek Spolku Korunka

POZVÁNKA NA JARNÍ CHARITATIVNÍ BAZAR
SPOLEK KORUNKA, ZŠ KORUNOVAČNÍ

O víkendu 23. - 24. března 2019 (sobota 10.00-17.00, neděle 10.00-15.00) pořádá Spolek Korunka spolu se ZŠ Korunovační již 5. jarní CHARITATIVNÍ BAZAR PRO KORUNKU. Přijďte si doplnit výbavu pro děti, obstarat dámský či pánský model, vybrat si dobrou knihu, něco užitečného do domácnosti či ke sportování nebo prostě najít poklad, bez kterého nebudete moci odejít!

Zdroj: www.korunka.gns.cz

Občerstvení najdete v bazarové kavárně. Pestrý doprovodný program zajistíme spolu s místními kulturními a vzdělávacími institucemi. Slosovatelné vstupenky za dobrovolný příspěvek Vám umožní získat hodnotné ceny nejen od lokálních sponzorů, v tiché aukci můžete vydražit originální díla či zážitky.

Výtěžek bazaru bude věnován na doučování dětí s výukovým handicapem, který již 3. rokem přináší prospěch i ostatním žákům a pedagogům. Podpořeny budou i další aktivity ve prospěch žáků školy.

Oblečení a předměty, které se během bazaru neprodají, budou ve spolupráci s MČ Praha 7 věnovány sociálně slabým rodinám a seniorům. Charitativní bazar se i tento rok koná pod záštitou starosty městské části Praha 7 Jana Čížinského.

Můžete nás podpořit i Vy, pokud věnujete čisté a nepoškozené oblečení a další vhodné předměty, sponzorský dar či se osobně zúčastníte. Čisté a nepoškozené věci přijímáme ve vrátnici školy (ul. Sládkova) ve všední dny 13 - 17h od 4. 3. 2019.

Předem děkujeme za donesené předměty a těšíme se na Vaši návštěvu jarního bazaru v ZŠ Korunovační!

Více info na <https://spolek-korunka.webnode.cz/> nebo na spolekkorunka@seznam.cz.

Za Spolek Korunka paní Lenka Kýhosová

Cestopis Kanárské ostrovy

Kanárské ostrovy spadají pod Španělsko, ale mají své hlavní město Las Palmas.

Tvoří je několik ostrovů, např. El Hierro, Tenerife, Gran Canaria.

My jsme byli právě na třetím uvedeném příkladu. Bydleli jsme zde pět dní v pronajatém domě.

Každý ostrov má své hlavní město, Gran Canaria má právě Las Palmas. Jde o třetí největší ostrov.

Je velmi hornatý, proto ideální místo pro hobby mého tatínka: běhání. Jestli sem pojedete, nezapomeňte odečíst jednu hodinu.

DEN 1.

V jednu hodinu odpoledne jsme vyletěli z Letiště Václava Havla, které dříve neslo název známý z vyjmenovaných slov po Z - Ruzyně. S naším časem bychom tam dorazili v šest hodin večer, ale v jejich čase bylo pět. Na letišti jsme si půjčili auto a vyrazili k růžovému domu.

DEN 2.

Ráno jsem se probudila v devět hodin. Rodiče rozhodli, že se pojedou do města. Dojeli jsme na malebné předměstíčko, odkud už byla cítit mořská vůně. No, uznejte, že nejde se nevykoupat! Nad oceánem byl maják, který signalizoval lodím v noci.

DEN 3.

Třetí den jsme se jeli podívat na vyhlídku. Tam byla o poznání větší zima. Cestou jsme viděli i malou „Camel zoo“, neodolali jsme a stavili se tam. Dostali jsme velblouda, kterého jsme pojmenovali Hyacint. Projeli jsme celý park a pak se vydali zpět domů.

DEN 4.

„Přivál k nám písek ze Sahary!“ hlásil po ranním běhu tatínek. Celé nebe bylo žluté. Hned, jak jsme přijeli, jsme zjistili, že pokud sedneme na loď, tak se dostaneme do Afriky! Vzduch byl těžký, a tak jsme raději nikam nejeli.

DEN 5.

Byl poslední den naší dovolené, a tak jsme se vydali již v deset hodin se zabalenými kufry do města. Nakupovali jsme suvenýry. Mimochodem, Kanárské ostrovy jsem překřtila na město kruhových objezdů. Objevovaly se totiž každých pár kilometrů a uvnitř ostrůvků rostly kaktusy. Našla jsem dokonce i jeden oválný objezd! Při procházce městem jsme narazili na dům, kde bydlel Kryštof Columbus (čti Kolumbus) předtím, než objevil Ameriku. Pak jsme jeli na letiště. Bylo to super!

Jolanka

Rozhovor

...se Zorkou Vašákovou

Je to bývalá třídní učitelka 5. C, v současnosti ji najdete ve 3. B. Většina lidí o ní ví, že miluje svou rodinu a Robbieho Williamse. Dan s Unou ale zjistili mnohem více :)

1. Jak dlouho pracujete na téhle škole?

Jsem tady stejně dlouho jako vy (Dan a Una – autoři rozhovoru, pozn. red.), začínali jsme stejně. Takže pátý rok.

2. Jaké předměty učíte?

Učím všechny předměty na prvním stupni.

3. Co byste dělala za práci, kdybyste nebyla učitelkou?

Tak to by mě také zajímalo. Učitelkou jsem chtěla být od malička. Jezdila jsem na tábory jako vedoucí, při studiu jsem doučovala děti, byla jsem jako au-pair v Anglii. Tak nějak vždycky pro mě práce s dětmi byla jasná volba.

4. Jak řešíte neposlušné žáky?

Neposlušné žáky? To nevím... na naší škole takoví snad vůbec nejsou, vy nějaké znáte?.....:-) Ne, teď vážně... Zkousím přijít na to, proč neposlouchají a zlobí. Někdo přijde do školy unavený a se špatnou náladou, někdo touží být středem pozornosti, někdo chce mít naopak klid a ostatní ho ruší, někdo má spoustu energie a neví, co s ní, a někdo se prostě neumí v kolektivu chovat.... Podle toho volím komunikaci. Je to těžké pro všechny sdílet dohromady celé dopoledne jeden prostor, ani já nemám vždy dobrou náladu. Někdy platí přísnost, někdy vstřícnost, někdy zvýšený hlas a někdy ticho. Nejsem si jistá, zda existuje nějaké univerzální pravidlo. A jak říká můj nejoblíbenější zpěvák – už nejsem dost mladá na to, abych věděla všechno.

5. Jaké předměty učíte nejraději?

Naprostě upřímně přiznávám, že všechny. Být učitelem na prvním stupni je úžasné zábavné a pestré. Zpíváme, malujeme, cvičíme, pak si čteme a vyprávíme příběhy, při matematice mě baví, jak jsou děti soutěživé, prvouka je objevování světa s pusou dokořán a výrazem „aha, tak proto!“, čeština, angličtina... Tady opravdu nehrozí stereotyp.

6. Jakou písničku máte nejraději?

Všechny hrané naživo.

7. Co děláte nejraději?

Chodím na koncerty, poslouchám hudbu, čtua zírám na svoji knihovnu :)

8. Jaké jídlo máte nejraději?

To je můj věčný vnitřní boj.

Miluju maso, ale zároveň se mi přičí, jak se zachází se zvířaty, která se pro maso chovají...hledám cestu.

Zdroj:media.gettyimages.com

9. Jaká země je Vaše nejoblíbenější?

Anglie je moje číslo jedna. Ale mám i dvojku - Nový Zéland.

Jednička kvůli atmosféře a charismatu, dvojka kvůli přírodě a nejmilejším lidem, které jsem kdy potkala.

10. Vaše největší adrenalinové zážitky?

Tak třeba bungee skoky ze Žďákovského mostu, několikadenní výstup na Mt. Kinabalu na Borneu, který jsem nakonec těsně před vrcholem musela vzdát kvůli horské nemoci, dvoudenní přechod Roháčů v tom nejhorším počasí, co jsem si mohla představit a s přenocováním venku, všechny vstupy na koncerty Robbieho Williamse. Ale ty nejhezčí jsou narození mých dvou holčiček.

Zdroj: www.appannie.com

Zdroj: www.listland.com

10. Jaká jste byla žákyně?

Normálka. Učit jsem se naštěstí moc nemusela. Pokud byl nějaký průšvih (a to občas byl, šprtka jsem určitě nebyla), brzy se mi podařilo vylepšit score.

V sedmé třídě jsem se zamilovala do Michaela Jacksona a do školy jsem chodila s černým kloboukem a černými kalhotami s bílým proužkem, které jsem si ušila sama za pomoci naší třídní.

Školu jsem brala spíše jako parádní společenskou událost. Měli jsme skvělou partu a skvělé učitele. Hráli jsme divadlo, se kterým jsme jezdili do různých měst, každý čtvrtek jsem hlásila v našem školním rádiu Gong, často jsme se scházeli ve škole i o sobotách a hráli hry třeba jako Pevnost Boyard. Dodnes vidím našeho dějepiséře jako otce Furata :)

Za naší češtinářkou jsme dokonce byli v nemocnici a pak na návštěvě doma, když byla na operaci s kotníkem.

Prázdniny pro nás byly skoro za trest.

Na základní školu jsem měla veliké štěstí ...možná i kvůli ní jsem dnes učitelkou.

Dan a Una

Tvoření

Čokoládové suflé

Pojďme si upéct něco na mlsání. Jolanka si připravila recept na měkké bochánky plné rozpuštěné čokolády. A nejsou ani tak složité!

Příprava: 30 min.

Počet porcí: 8 ks

Suroviny:

- 90 g másla
- 50 g hladké mouky
- 3 vejce
- 100 g čokolády
- 120 g cukru

JAK POSTUPOVAT? To se dozvíte v několika krocích...

- 1) Nalámanou čokoládu na suflé rozpustíme s máslem ve vodní lázni.
- 2) Oddělíme žloutky a bílky.
- 3) Bílky ušleháme do pevné hmoty.
- 4) Žloutky ušleháme s cukrem, přidáme mouku a rozpuštěnou čokoládu.
- 5) Těsto nalijeme do vymazaných a moukou vysypaných formiček (do 3/4).
- 6) Pečeme ve vyhřáté troubě na 200 °C po dobu 10 minut. (10 minut je dostačující na malou formičku dle foto).
- 7) Na přípravu ovocné omáčky na přelití si uvaříme borůvky, poté je rozmixujeme. Nakonec přidáme trochu šťávy.
- 8) A můžeme podávat!

TIP 1 - Přípravu urychlíme tím, že nebudeme oddělovat žloutky od bílků. Po upečení sice není suflé tolik nadýchané, ale také je dobré :)

TIP 2 - Použijte kvalitnější, víceprocentní čokoládu. Přidat můžete i trošku kakaa.

Malý Didi

Náš kamarád Didi prožívá další dobrodružství ve strašidelné škole. Spolužáci však kouzlí v jeho neprospěch :-/ Zvládne se s tím vypořádat?

Nováčkoví

Možná vás to překvapí, ale rodinu Nováčkových v tomto čísle potkáte rovnou dvakrát! Julča totiž tentokrát neměla čas příběh sepsat, ale nám bylo líto potrhlou rodinku vynechat, tak jsme se rozhodli zkusit si příběh napsat. A moc nás to bavilo :)

!!!!Tímto nabízíme šanci i nadšencům z řad čtenářů! Zkuste to také. Potom stačí předat v kabinetu češtiny / poslat na e-mail korunovinky@gmail.com a my vybereme ty nejlepší příběhy, které zveřejníme v dalším čísle!!!!

Teta Arleta a nový mobil

Teta Arleta si chtěla koupit nový chytrý telefon, tak se zeptala Daniela a Emy, kam by si ho měla jít pořídit. Děti jí poradily, ať jde s nimi, že jí ukáží, kde se telefony vlastně kupují.

Alois všechny odvezl k Alze. Když přišli do obchodu, tak teta vyzvíдалa, kde že má najít ty "smárrrt-ufouny". Dan odpověděl, že zaplatit za ně může za rohem, kde je kasa. Ema si zatím odběhla k počítačům a bratr ji nemohl najít. Zatímco sestru hledal, teta si vítězoslavně vybrala jeden model.

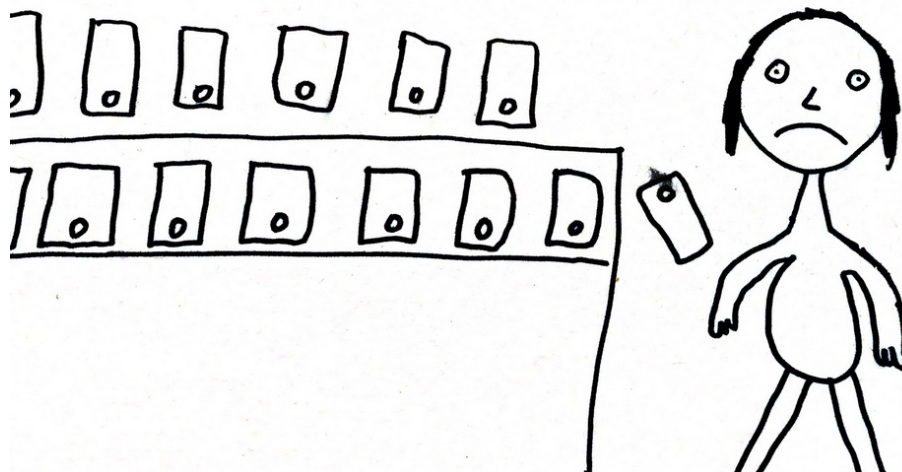
Už se nemohla dočkat, až si doma pořídí první selfie s Edou! Chtěla se pochlubit "neteřince a synovečkovi", tak po nich začala pátrat. Jakmile však prudce zahájila misi s názvem "Hledání ztracených ubožátek", strčila do jednoho z telefonů, který však byl prvním z řady.

Co následovalo, si asi dokážeme všichni představit. Domino! Celý obchod rázem ztichl a všichni obrátili své pohledy na tetu, která předstírala, že o tom vůbec nic neví.

Náhle přiběhli Dan a Ema, v těsném závěsu za nimi jeden ze zaměstnanců, který vyhodil celou bandu provinilců ven z obchodu.

Těm nezbyvalo nic jiného, než se se sklopenou hlavou a několikametrovým účtem k proplacení (do nějž se teta cestou zamotala) vrátit domů. Teta si žádný mobil nepořídila, a ještě ji to (respektive Aloise a Valdemaru) stálo spoustu peněz.

Dan

Nováčkovi ve škole

Teta Arleta neměla dopoledne ráda. Proč? Byla doma docela sama. Ráno se jí líbilo. Vypadalo asi takhle... Drnčel budík a všichni se cpali do koupelny. Jenže většinou se tam ani nedostali, protože teta Arleta s Edou v podpaží se mezi nimi protáhla a následující půl hodinu se ozývalo jen žalostné bečení.

Alois se mezitím pokoušel najít si nějakou čistou košili, Valdemara pobíhala sem a tam a připravovala snídani, Dan si pro jistotu vzal mobil a začal "pařit" a Ema byla nervózní, protože se nestihne vyfintit.

„A mám toho dost!“ zahromoval Alois a s těsným závěsem celé rodiny se vydal do koupelny. Rozrazil dveře a... Nestačil se divit. Jak už asi víte, Nováčkovi jsou zvyklí na hodně, ale tohle vážně nečekali.

Teta Arleta seděla v umyvadle celá popatlaná Valdemařinými krémy a snažila se vymotat z fénu. Na koberečku před vanou byla rozbitá voňavka a ve vaně plaval Eda, protože Arleta zapomněla vypnout vodu.

„A mám toho dost!“ zaburácel znovu Alois, popadl Valdemara za paži a vlekl ji do kuchyně. Přitom měl ve tváři ten výraz: musíme si dospělácky promluvit o tom, co s ní uděláme.

O deset minut později (pět z toho zabral Aloisův proslov k tetě Arletě a Edovi) vyšla celá Nováčkovic rodina - Valdemara s natáčkami ve vlasech, Alois s košilí od Edových bobků, Dan s mobilem v ruce a Ema v pyžamu.

Za okamžik ale ze dveří vyběhla i teta Arleta s Edou v ruce a volala: „Počkejte! My tu s Edánkem nechceme být sami! Je nám tady smutno a asi jsme ucpali záchod!“ Eda bečel tak žalostně, že to udělalo dojem i na Aloise.

„No, dobrá.. Půjdeš do školy!“ řekl a Valdemara mu pošeptala: „Stejně ji to moc dlouho bavit nebude.“

Naštěstí je na Korunce tolerantní pan ředitel, a tak mohla teta s ovcí nastoupit ihned. První hodinu byla angličtina. Arleta s Edou se procházeli po učebně informatiky a za nimi běhal pan ředitel a chytal všechno, co shodili. Do třídy vstoupil pan učitel Kucharčík.

„Hello eve...ry...body... Kdo je, proboha, tohle?“ Zděšeně ukázal na tetu Arletu s Edou. „To je naše nová žákyně a její ovce. No, nechám vás, abyste se seznámili,“ nerozváděl delší debatu pan ředitel. Nikdo však neviděl, jak si za dveřmi ulehčeně vydechl.

A jak to dopadlo? Teta přivedla k šílenství nejen učitele, ale i spolužáky. Naštěstí se vyplnilo Valdemařino proroctví: tetu to po prvním dnu přestalo bavit. I když ten den nebyl úplně zbytečný, protože Nováčkovým připadlo, že Eda pak začal bečet jaksi s anglickým přízvukem.

Jolanka

Kvíz - otestuj se!

Zajímalo Vás někdy, do jaké koleje v Bradavicích byste podle rozhodnutí Moudrého klobouku patřili? Nikolka připravila kvíz, díky kterému se to dozvíte :)

Výsledky najdete na předposlední straně Korunovinek.

Zajímalo tě někdy, kam bys šel, kdybys chodil do Bradavic z Harryho Pottera? Zjisti to!

➔ Přijdeš pozdě na vyučování. Jakou výmluvu použiješ?

- a) Omlouvám se, že jdu pozdě, ^{můj} pes mi snědl svačinu.
- b) Omlouvám se za můj pozdní příchod, ^{můj} dočetl/a jsem si úkol.
- c) Dobrý den. Omlouvám se, že jdu pozdě, ujela mi tramvaj.
- d) Omlouvám se, že jdu pozdě, nevěděl/a jsem, co na sebe.

2) Co uděláš, když nevíš odpověď v testu?

- a) Zeptám se kamaráda / kamarádky.
- b) Nic, mě se to nemůže stát!
- c) Vyberu tu odpověď, co se mi zdá nejpravděpodobnější.
- d) Prostě ji nevypním.

3) Po škole:

- a) Jdu na nějaký sportovní kroužek.
- b) Jdu se učit.
- c) Pomáhám doma.
- d) Jdu na mobil, Na tablet,...

4) Jaký žánr knih čteš.

- a) Akční komiksy nebo fantasy.
- b) Naučné encyklopedie nebo literaturu.
- c) Školní povinnou četbu nebo doporučené knihy.
- d) Nic, čtení je nuda!

Výsledky najdeš na předposlední straně.

Rozhovor

...s Andreou Prášilovou

Paní učitelka začala na Korunce učit teprve v září, ale mnoho z nás ji pravidelně potkává na hodinách tělocviku nebo zeměpisu. Nikien ji "přepadla" vyzbrojena hromadou otázek a fotoaparátem.

1. Jak dlouho se věnujete sportu? Jak jste se ke sportu dostala?

Sportu se věnuji od svých pěti let, kdy jsem začala chodit do lyžařského oddílu. Ke sportu mě dostali rodiče.

2. Věnovala jste se nějakému sportu i závodně?

Věnovala a stále věnuji. Je to již 30 let, co hraji stolní tenis neboli pingpong.

3. Máte děti?

Mám dvě děti, holku a kluka. Dceři bude 6 let a synovi jsou 4 roky.

4. Líbí se Vám na Korunce? Vycházíte s ostatními učiteli?

Líbí. Samozřejmě jsou tu i slabší chvílky, ale ty lepší převládají. Ano, s učiteli vycházím (smích).

5. Učila jste i předtím? Kde?

Během studia na vysoké škole jsem učila na ZŠ v Modřanech, poté na 1. lékařské fakultě Univerzity Karlovy a teď již zde na ZŠ Korunovačnické.

6. Co jste vystudovala?

Vystudovala jsem Fakultu tělesné výchovy v Praze.

7. Jaká jste byla studentka?

Nooo (smích), na základní škole jsem byla ta lepší studentka, na střední škole průměrná a na vysoké ta horší (smích).

8. Co Vás ve škole nebavilo?

Teď mě nejspíše nebude mít pan učitel Paseka rád, ale byla to matematika a fyzika.

9. Máte ráda sladkosti?

Ano, moc a nejvíce ledové hořké kaštiny.

10. Čím jste se chtěla stát v dětství?

Chtěla jsem se stát trenérkou stolního tenisu a to se mi splnilo.

11. Které emoji máte nejradši?

12. Čtete ráda? Která knížka Vás zaujala?

Ano, čtu ráda, ale nemám vůbec čas. V dětství mě dost zaujala knížka „ŠKOLÁK KÁJA MAŘÍK“.

13. Vadí Vám, když Vaše příjmení ostatní zaměňují s "Prášková"?

Nevadí mi to vůbec, přijde mi to legrační, ale asi se mi to stalo pouze jednou.

Nikien

Recenze knihy Percy Jackson

Nikča si pro Vás připravila recenzi knihy, která čtenáře zavede do světa dvanáctiletého Percyho, který není obyčejným chlapcem, jelikož mu v žilách zčásti koluje božská krev.

Autor: Nick Riordan

Název knihy: Percy Jackson

Jezdíš v létě na tábor? Tak si ho představ, i když tento je rozhodně úplně jiný než takový, na který jezdíš Ty! Máš snad na táboře stáj pro pegase, kovárnu, kde si ukováš vlastní zbraň nebo lezeckou stěnu s opravdovou lávou? Určitě ne.

Na takové místo s názvem „Tábor polokrevných“ se dostane Perseus Jackson, zdrobnělinou Percy. Je totiž polokrevný, stejně jako všechny děti v táboře. Mají za tátu nebo mámu nějakého řeckého boha či bohyni.

Tři bohové děti mít nesmějí: Zeus, Hádes a Poseidon. Jejich děti jsou silnější než děti ostatních bohů. Percy je ale syn Poseidona, což je trochu problém. Pravda, přežije šedesátimetrový pád do vody, ale co když se objeví Mantichora?

V knížce najdete komický, ale také dramatický pohled na život „Hrdinů“.

Nikolka

Rady do života

Jak si udělat svačinu?

Svačina patří k nejdůležitějším pokrmům dne, a proto Vám přinášíme pár rad pro přípravu (ne)zdravé svačiny.

Zdroj: depositphotos.com

Zdroj: depositphotos.com

Kdekdo ví, že každý den bychom měli sníst pět porcí ovoce a zeleniny, proto by si žáci měli něco málo dát i ve škole. Vydatný a energii dodávající je celozrnný chléb se šunkou, salátem a (např.) mandarinkou. Pokud chcete, můžete si přidat i nakrájenou mrkev nebo okurku. Jestli se vám zdá ovoce i zelenina naráz moc, můžete je střídat (např. pondělí: jablko, úterý: okurka).

Když máte přeci jenom rádi sladké (jako já), tak se raději vyvarujte těm rádoby zdravým sušenkám (např. Corny).

Dále si rozhodně nedávejte Coca-colu. Ta obsahuje až 32 kostek cukru! Doporučuji obyčejnou vodu, ale pokud máte chuť nějak si pití ozvlášnit, koukněte se na tuto stránku, kde najdete vedle chutných a zdravých jídel také recepty na domácí limonády a sirupy:

<https://www.receptnajidlo.cz>

DOBROU CHUŤ!

Potom, co jste propařili celou noc u Fortnite nebo podobné hry a následně nemohli usnout, jste zaspali a na přípravu vydatné svačiny ráno nezbývá moc času. Pokud se už zmůžete na vstání z postele, asi se vám nebude chtít připravovat svačinu. Něco se doma musí najít... Ale ouha! Lednička zeje práznotou, respektive nenabízí nic, na co byste měli chuť.

Všechno řeší náš milý „Číňan“ a jeho samoobsluha. Mňam! Po pár chipsech si určitě uvědomíte velkou žízeň. Je to jako na poušti! Co nevidět se začnete plazit po třídě v domnění, že je to průzračné jezírko s příjemně studenou vodou. I to vyřeší naše milá samoobsluha. Znechucený pohled prodavače na 32 kostek cukru napasovaných v půllitrové láhvy ignorujete. No, zítra si dám Fantu!

Jolanka

Koutek záhad

Pokračujeme v prozkoumávání tajemných zákoutí naší školy. Možná se budete divit, co se tady ukrývá..

Pozor, Big Brother to všechno vidí!

Šmírák

Tohle je trochu veselejší strašidlo. Dokonce se o jeho existenci můžete sami přesvědčit!

Na otvoru ve zdi samo o sobě nic divného není, ale jsou tu jistá vodítka, která nám našeptávají, že tady něco nehraje.. Například – koho by napadlo dávat vodovodní (nebo plynovou) trubku vedle pojistek? A co ten tvar? Mám neblahý pocit, že místo divadla tu býval strašidelný hrad!

Kdybyste se chtěli na Šmíráka zajít kouknout, tak klidně. Hledejte jej v centrální šatně. A kdo ví? Možná na vás mrkne ;-)

Nikolka

Hydroman

HYDROMAN

= PRVNÍ LOUPEŽ HYDROZLOUNA =

by Hydroteam

ANO, JE TO MŮJ
2. DÍL!

OD TĚ DOBY COSE STVOŘIL
HYDROMAN A HYDROZLOUNA
TAK SI HYDROZLOUNA NĚJEL
SPOUSTU KUMPÁNŮ. JEHO
NEJLEPŠÍM POMOCNÍKEM
JE ZLÝ KACHOUN. MÁ JICH
OVŠEM SPOUSTA.

POPIS ZLÝCHO KACHOUNA:
KONBOJSKY
- KLOBOUK
DRSNÝ,
MÁSKOVANÁ
OBLIČKA
MÁ SPONU
SITN SUNAR
NEVĚRSTĚLNÁ
VĚSTA S NABOJ-
NÝMA PÁSAMIA

V TĚTO BUDOVĚ JE
VELMI PRAHÉ KLENUTNĚ
ETNÍ, COŽ BY MOHLO
BÝT HYDROZLOUNŮV
CÍL.

VYPADÁ TO ŽE JSME SE NEMĚNĚLI.
UŽ JEDE HYDROZLOUNŮV AUTO
BAGR.

SMAD BY
JSTE MĚLO
NÁS NEMĚLI
CO ČINAT!

HA!

HA!

A JEDEM
DOMŮ, HO!

TAK HOŠI,
JSME BOHACI!
ALE TO SE
BRZY ZMENÍ...
ALE TO NA
VÁS
NEKLEVNĚ!

HA!

HA! JÁ
MŮJ WAKEM!
RA TATATATATA
TATATATATA
TATATATA

HA! TO SI
NEMYSLELI!

KUCE VZHŮRA!
HYDROMAN
NÁS ZACHRANIL
NECHTEL
BYCH!
MŮJ
PRVNÍ
POKUS
TOMME
REK!
NO JÓ
KRAST
SE NEMĚ!
MM!
NEBOJ SE
ŠEFE...

... KONEC

Rozhovor s Nikčou

Rozhovory nás baví a doufáme, že Tebe také. Zatím jsme se tázali hlavně učitelů, ale zajímají nás i žáci, proto přinášíme nově rozhovor s jednou z nás, kteří sedáváme denně do školních lavic. Vybrali jsme zároveň členku redakce – Nikču :)
Příště to ale můžeš být třeba právě Ty.

1. Jak dlouho se učíš doma?

To záleží na potřebě, ale může to být kolem 30 minut.

2. Kdo je tvůj nejlepší kamarádkou?

Nejvíc se kamarádím s Agi a Kari.

3. Jaká je tvoje oblíbená píseň?

On the Floor od Jennifer Lopez.

4. Jaká je tvoje nejoblíbenější knížka?

Mám ráda knihu Eragon.

5. Jaké jídlo máš nejraději?

Pochutnám si na rajske omáčke a taky krupicové kaši.

6. Co děláš ve volném čase?

Čtu si.

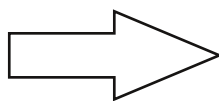
7. Jaký je tvůj nejoblíbenější předmět?

Baví mě výtvarná výchova.

8. Kreslíš ráda?

Ano. Kreslím si i ilustrace ke své knížce.

Orio

9. Jaký je tvůj koníček?

Píšu knížky. Jedna už je hotová. Jmenuje se Orio a čtvrtá včelička.

10. Plánuješ vydat knížku Orio?

Ano, ráda bych. Zatím si ji můžete přečíst na mém webu.

nikciweb.netlify.com

Bayerova dobrodružství

„Týden v Itálii? Žádný problém!“

Ano, je to tak. Jako každý rok jsem i letos vyrazil se svou rodinou na dvoutýdenní pobyt na horách. Nicméně letošní výlet nebyl jen do Pece pod Sněžkou, ale také do italského Livignu. Na následujících řádcích se dočtete, co všechno lze v tomto lyžařském středisku nalézt.

Již v druhém vydání Korunovinek jste zjistili, že aktivně lyžuji. Nevím, jestli dobře... ale každou zimu. Rok se s rokem sešel a já se zase jel „flákat“ na týden do hor místo školy. Výjezd ale nabil úplně jiných rozměrů v momentě, kdy jsem se dozvěděl, že letos jedeme do Itálie. Jako vždy mi bylo trochu líto, že opouštím své kamarády ze školy a fotbalu. Ten na horách bohužel tak nějak nejede.. Na druhou stranu výlet do hor není vlastně vůbec špatná záležitost. Vždy si můžete odpočinout od všech starostí, problémů a bláznivých nápadů. Tím, že jsme letos netradičně navštívili Itálii, jsem prožíval svůj pobyt na horách jinak než obvykle.

V italském Livignu se můžete parádně projet po 115 kilometrech sjezdovek. A věřte, nebo ne, za týden jsme to stejně všechno neobjeli. Na rozdíl od Pece pod Sněžkou, o které jsem psal ve druhém čísle a kterou navštěvuji často, tady nenajdete pro nás známé kotvičky. Místo nich se dopravujete buď kabinkovými lanovkami, nebo máte možnost svézt se na takzvané pomicce.

Pak zde najdete i lanovky jako u nás, tedy ty nekryté a samozřejmě i kryté, vyhřívané lanovky. V čem ale vidím asi největší rozdíl oproti lyžování v Čechách, je sníh. Zatímco u nás je převážně technický, v Livignu je naopak přírodní. A ten rozdíl poznáte po prvním sjetí kopce. Dalším rozdílem jsou právě sjezdovky. Ty jsou daleko širší, a tak si toho na kopci můžete hodně vyzkoušet.

Stále ale platí pravidlo, že musíte být opatrní nejen na sebe, ale i na lidi okolo vás. Přeci jen nikdy nejste na sjezdovkách sami. To vám potvrdí i místní fronty. Ty jsou bohužel dost neorganizované, a tak se jednoduše může stát, že vás kdokoli předběhne. Ale to je vše jen o lidech. Jak se říká: Stejně se potkáme nahoře. Lidem to ovšem někdy nevysvětlíte. Obzvlášť v cizí zemi.

S tím přichází další zajímavost. V Livignu se vlastně dá mluvit několika jazyky. Já mluvil anglicky a řídil jsem se pravidlem: Den bez angličtiny je ztraceným dnem! Což ale neznamená, že byste se tu pohodlně nedomluvili německy. Ono dost možná můžete mluvit i česky, jelikož v Livignu najdete ze všech národností suverénně nejvíce Čechů.

Livigno ale nabízí i spoustu zábavy mimo lyžování. Cestou po sjezdovce potkáte pár restaurací, ve kterých to žije hudbou. Ve městě je totiž parta lidí, která hraje na kytary, a její členové se tak nějak střídají po místních restauracích. Hrají úplně všechno. To je jedna z věcí, která mi v Čechách chybí. V restauracích jsme jinak narazili na velmi milé lidi se smyslem pro humor, a to se taky cení.

Restaurace nabízí vlastně vše. Od hranolků přes lasagne až po špagety. A kdo mě zná, tak ví, že špagety jsou pokrmem, který zbožňuju. Speciálně špagety s pestem a Carbonara. Na ty tu narazíte všude. Dole ve městě se pohodlně najíte i v místní pizzerii.

Další zábavou mimo sjezdovky může být i běžkování. Ano - věc, která mi nejde, ale chápu, že někoho to bavit může. Livigno se může chlubit okruhem s perfektní stopou. Okruh měří cca 40 km (může být i kratší) a provede vás celým střediskem.

Pokud je mezi vámi někdo s podobnou nemocí, jako mám já (vášeň pro motorsport), tak i vy se tady můžete vyřádit. Na konci celého města je Ice Driving School, kde vás naučí jezdit na ledě. V době našeho pobytu probíhala na místním okruhu Lamborghini Academia a bylo na co koukat. Jen tady můžete vidět třeba bestii Lamborghini Aventador SVJ, jak jezdí okem na ledě. Pokud ovšem nemáte řidičský průkaz a ani vás nenadchlo koukání na auta jezdící na ledovém okruhu, pak tu mám ještě jedno řešení. Motokáry.

Ano, je to tak. Najdete tu hned dva okruhy. Jeden je u jezera Livigno, kde lze jezdit na sněhu, a další je v samotném centru města. Tam už se svezete na gumovém povrchu. Bohužel na tuto aktivitu nevyšel čas, ale i tak věřím, že to může být sranda.

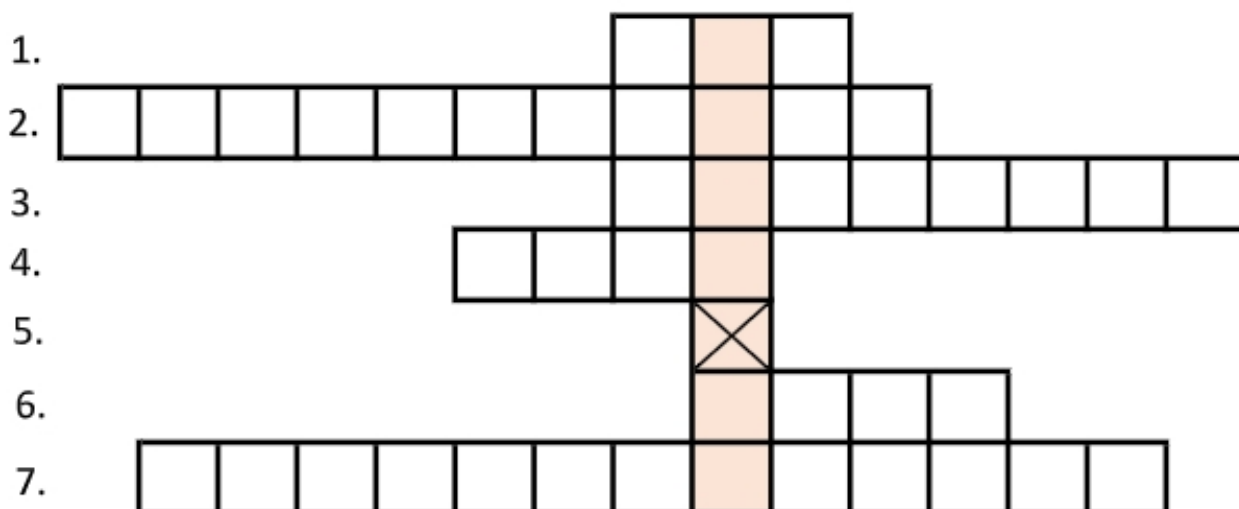
No, a když už jsme v tom centru... Další věcí, kterou můžete strávit jedno, dvě odpoledne, jsou nákupy. Samozřejmě to není důvod, proč jedete do lyžařského střediska, ale když už se jednou podíváte do města, tak si většinou něco odvezete. V ulicích Livigna je k vidění spousta obchodů s jídlem, oblečením, brýlemi a tak dále. Vše, na co si vzpomenete, tu najdete. Stačí si jen vybrat.

Možná na mě máte ještě jednu otázku. Chtěli jste se zeptat, co doprava. To je téma na delší povídání. Dopravu po městě zajišťuje 5 linek autobusů. Ty mají jen jednu nevýhodu. Jsou děsně nacpané a jezdí jen v jednom směru, takže se klidně může stát, že si uděláte okružní jízdu kolem celého města. A co si budem, bez toho bych klidně přežil. Každopádně myšlenka je to skvělá.

Kromě autobusů jezdících po městě lze využít ještě autobus do 40 kilometrů vzdáleného Bormia.

A jak bych to uzavřel? Tenhle pobyt stál za to. Miluju totiž ten pocit, když na sjezdovku svítí slunce, vy si jen tak krásně děláte obloučky a lyžemi vykrajujete rýhy do sněhu, k tomu si užíváte krásné výhledy na vrcholky hor. Pokud se sem pojedete někdy podívat, užijte si to!

Křížovka

1. KOŘEN SLOVA „LUPIČ“

2. NÁZEV ŠKOLY

3. SPORT, JENŽ PROVOZEJE PANÍ UČITELKA PRÁŠILOVÁ

4. MALÝ ROŠŤÁK Z POPULÁRNÍHO ŽLUTÉHO SERIÁLU

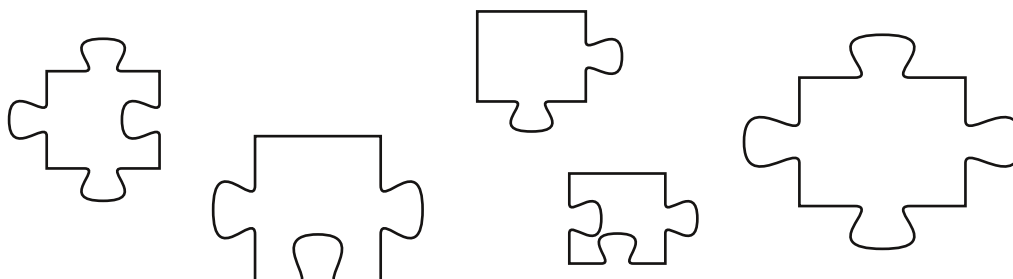
5.

6. ZVÍŘE HARRYHO POTTERA

7. HESLO OD WI-FI "ZS_KORUNOVACNI_TELOCVIK"

TAJENKA: _____

Nikien

Vlastní tvorba

Opět přinášíme několik básniček od Nikien. Provede nás v nich různými zážitky našeho života. Tak schválně, v kolika z nich se "vidíte"? :-)

Vánoční

Tak jsme se zas po roce
U stromečku sešli
Oslavili Vánoce
A přibrali všichni

Unosunudle

Na Korunce během zimy
všichni mrzneme..
Málo se tu totiž topí,
s rýmou potom chodíme.

Znaveni

Do školy chodíme
velice znaveni,
páč se zas musíme
věnovat učení.

Proč do školy?

Do školy chodíme
velice nadšeni,
že se zas sejdeme
a sníme svačiny.

Zdroj: depositphotos.com

Nikien

Výsledky kvízu:

Většina odpovědí a) **JSI NEBELVÍR**
Jsi statečný/á, odvážný/á a věrný/á. Patříš do
nejznámější a nejžádanější koleje. Máš lví
vlastnosti, stejné jako zlatý lev ve tvém erbu. Ale
pozor! Jen si za tu odvahu neodnes šrámy!

Většina odpovědí b) **JSI HAVRASPÁR**
Vznešená a moudrá kolej. Její zakladatelka,
Rowena z Havraspáru, řekla: „Vědět jak na to je
nad všechno světa zlato.“
Moc dobře víš, o čem mluví. Černá křídla
havrana tě vynesou k poznání.

Většina odpovědí c) **JSI MRZIMOR**
Možná jsi zklamaný/á, ale není proč! Do této
koleje chodí kouzelníci dobří a poctiví. Nikdy
odsud nevyšel zloduch. Prokaž této koleji, na
kterou se často zapomíná, čest!

Většina odpovědí d) **JSI ZMIJOZEL**
Je čest dostat se sem! Možná si tě Zmijozel ani nezaslouží, ale co se dá dělat. Jsi jako
had ve tvém erbu. Ve škole se nemusíš učit. Ti, kteří k tobě vzhlíží, to za tebe udělají.
Gratuluji!

Nikča

Kontaktujte nás!

korunovinky@gmail.com

[Korunovinky](https://www.youtube.com/Korunovinky)

facebook.com/korunovinky

instagram.com/korunovinky

Toto číslo Korunovinek by nevyšlo bez finanční podpory

ZŠ KORUNOVAČNÍ

a

SPOLKU KORUNKA

Elektronickou verzi Korunovinek najdete na korunka.org